

**Kongregacja Kultu Bożego
i Dyscypliny Sakramentów**

KOMUNIKAT O KULCIE BŁOGOSŁAWIONYCH

Watykan, 21 maja 1999 r.

Prot. n. 1172/99/L

1. Zgodnie z prawem błogosławionymi nazywają się ci słudzy Boży, którym ten tytuł został uroczyście przyznany przez Papieża Rzymskiego w obrzędzie beatyfikacji lub ci, których kult trwający od niepamiętnych czasów został zatwierdzony przez Stolicę Apostolską.

2. Kult liturgiczny przysługuje Błogosławionym tylko w miejscach i formach określonych w prawie.

3. Biskup diecezjalny może dla swej diecezji prosić, aby do Kalendarza diecezji wpisano jakiegoś Błogosławionego, którego z tą diecezją łączą specjalne związki np. pochodzenie, dłuższy pobyt, działalność apostolska, śmierć lub pogrzeb.

4. Także Najwyższy Przełożony Instytutu zakonnego może prosić, aby w Kalendarzu własnym Instytutu został wpisany Błogosławiony, który był członkiem tej rodziny zakonnej lub pozostawał w szczególnych związkach z tą rodziną zakonną.

5. Obchód Błogosławionych należy wyznaczyć na dzień śmierci. Jeżeli dzień śmierci zajęty jest w Kalendarzu powszechnym lub własnym przez inny obchód obowiązkowy, nawet niższego stopnia, obchód Błogosławionego należy wyznaczyć na najbliższy dzień wolny od przeszkód, albo na dzień z innego powodu związany z Błogosławionym np. dzień święceń albo ślubów zakonnych, albo przeniesienia relikwii

6. Obchód jakiegoś Błogosławionego prawnie wpisanego w Kalendarzu własnym diecezji lub rodziny zakonnej, albo większego terytorium, ma stopień wspomnienia dowolnego, natomiast stopień wspomnienia obowiązkowego ma w kościele, w którym spoczywają jego relikwie; natomiast stopień święta zwykle jest zarezerwowany

w Kalendarzu zakonnym dla Błogosławionego, który był założycielem tego Instytutu.

7. Aby Kalendarz całej diecezji lub całego Instytutu nie był zbyt obciążony, należy czuwać, aby wpisywano własny obchód tylko tych Błogosławionych, którzy mieli szczególne znaczenie dla całej diecezji lub rodziny zakonnej; inni powinni być czczeni tylko w tych miejscach, z którymi łączą ich specjalne związki, lub gdzie przecho-wuje się ich szczątki. Ta zasada jeszcze ściślej obowiązuje w stosun-ku do regionu lub narodu.

8. Teksty liturgiczne dla obchodów Błogosławionych można za-czerpnąć z tekstów wspólnych Mszału Rzymskiego i Liturgii Go-dzin. Kolekta jest własna, jej treść wiąże się z osobą Błogosławionego. W Godzinie czytań drugie czytanie z własnym responsorium po-winno być wybrane z pism Błogosławionego albo z tekstu współcze-snego Błogosławionemu; jeżeli takich tekstów nie ma, czytanie nale-ży wybrać z pism ojców, albo pisarzy kościelnych. Przed czytaniem należy podać krótkie streszczenie życiorysu, którego nie odczytuje się jednak w czasie odprawiania Liturgii Godzin. Kompetentna wła-dza kościelna powinna przed beatyfikacją przedłożyć te teksty Kon-gregacji Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, nie wolno ich zmieniać bez zgody Stolicy Apostolskiej.

9. Aby jakiś Błogosławiony mógł być wybrany na tytuł (czyli wezwanie) kościoła, trzeba uprzedniego indultu Stolicy Świętej, chyba że jego wspomnienie zostało już dodane do Kalendarza wła-snego; w takim wypadku nie trzeba indultu i dzień błogosławionego w kościele, który jest pod jego wezwaniem, obchodzi się w stopniu święta.

10. Według zasad ustalonych przez Kongregację Kultu Bożego i Dyscypliny Sakramentów, Błogosławiony może być wybrany na Patrona miejsca lub stowarzyszenia, ale ten wybór musi być zatwier-dzony przez Stolicę Apostolską.

11. Tam gdzie kult został dozwolony, można wystawić do pu-blicznej czci wiernych, szczątki czyli relikwie tego Błogosławionego i jego wizerunek ozdobić promieniami.

12. Przed beatyfikacją, razem z zatwierdzeniem tekstów litur-gicznych nowego Błogosławionego, należy prosić o pozwolenie na odprawienie obchodów liturgicznych na cześć nowego Błogosławio-nego w ciągu roku od daty beatyfikacji, według „Norm o obchodach

liturgicznych na cześć Błogosławionego, które zwykło się odprawiać w odpowiednim czasie po beatyfikacji".

13. Imiona Błogosławionych, którzy zostali umieszczeni w kalendarzu diecezji lub Instytutu zakonnego, można wymienić w III Modlitwie Eucharystycznej (*Ordo Missae*, n. 114) i w Litanii do Wszystkich Świętych.

14. Co do Błogosławionych, którzy nie są wpisani do Martyrologium Rzymskiego, ani nie cieszą się kultem publicznym przyznanym lub zatwierdzonym przez Stolicę Apostolską, obowiązuje dekret Św. Kongregacji Obrzędów z dnia 28 kwietnia 1914. Według tego dekretu, jeżeli w pewnych miejscach od niepamiętnych czasów czci się publicznym i religijnym kultem jakichś Błogosławionych w kalendarzu własnym, można ich zachować, dodając do ich imienia gwiazdkę lub inny znak; takie oznaczenie przypomina, że nie ma wyraźnego dekretu, w którym formalnie zostali uznani za błogosławionych.

Jerzy Kard. MEDINA ESTEVEZ, Prefekt
Marius MARINI, Wicesekretarz

tłum. o. Franciszek Małaczyński OSB

S P R A W O Z D A N I A I W I A D O M O Ś C I

Dariusz Długosz

SZTUKA KOPTYJSKA W EGIPCIE – 2000 LAT CHRZEŚCIJAŃSTWA NAD NILEM (WYSTAWA W PARYŻU 2000)

Jubileusz Roku 2000 narodzin Chrystusa stał się okazją do zaprezentowania w paryskim Instytucie Świata Arabskiego pięknej wystawy ilustrującej Dwa Tysiące lat chrześcijaństwa w Egipcie, czyli sztuki koptyjskiej. Była to największa ekspozycja od końca ubiegłego stulecia prezentująca sztukę i kulturę chrześcijan nad Nilem w oparciu o specjalnie sprowadzone z tej okazji największe